

Šiame numeryje skaitykite:

2 psl.

Gimtinė suteikia pavydėtinos stiprybės

Buvę pedagogai pasirinko ūkininkavimą

3 psl.

„Žemaitijos pieno“ produktai pristatyti Paryžiuje

Įmonės durys atviros perspektyviausiems

Sėkmingi šeštieji plaukimo akcijos metai

Kava ir MAGIJA – puikus derinys

4-6 psl.

Jiems kovas – neeilinių gimtadienių mėnuo

7 psl.

Kokią guoliavietę pasirinkti?

Karvių mastitą sukeltantys mikroorganizmai

Stresas dėl grupių perkrovimo. Kaip jo išvengti?

8 psl.

„Žemaitijos pieno“ valdyba sveikina

SVEIKINAME

geriausius vasario mėnesio ūkininkus pagal skirtingas superkamo pieno kiekio grupes

Pirmoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno)
Oksana Adomavičienė – Pabalvės k., Tryškių sen., Telšių r.

Antroje grupėje

(per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno)
Adolfas Savickas – Eigirdžių k., Degaičių sen., Telšių r.

Trečioje grupėje

(per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno)
Žilvinas Oberauskas – Milaičių k., Eržvilko sen., Jurbarko r.

Ketvirtoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno)
Jovita Mikalauskienė – Žemaičių Kalvarija, Plungės r.

Penktoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno)
Vitoldas Norkus – Šiupylių k., Gruzdžių sen., Šiaulių r.

Geriausio ekologiško pieno gamintoja

Karina Mikalauskienė – Kaušėnų k., Nausodžio sen., Plungės r.

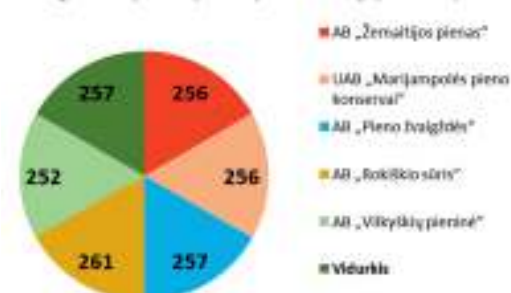
Apie pieno sektoriaus būklę Europoje ir Lietuvoje

2016 m. vasario mėnesį Lietuvoje pieną supirko 69 įmonės
Informacija apie mokėtą pieno supirkimo kainą 2016 m. vasario mėnesį

Vidutinė 2016 m. vasario mėn. įmonės mokėta
kaina už natūralų pieną, be nuoskaltų (Eur už t)

Natūralaus pieno kaina 2016 m. vasario mėn.
mokėta pieno gamintojams, parduodantiems
daugiau kaip 40 t pieno per mėnesį, (Eur už t)

Gimtinė suteikia pavydėtinos stiprybės

Kovui baigiantis, penkiasdešimtas gimtadienis pasibeldė į ūkininko Albino Butikio, gyvenančio Telšių rajone, Kuršuose, duris. Čia jo tėviškė. O ir žmona Virginija — iš to paties krašto.

Algirdas Dačkevičius

Buvęs kolūkio agronomas Albinas ūkį paveldėjo mirus jo mamai Kazimierai. Oficiali savarankiško ūkio įregistravimo data — 2002-ųjų kovo 8-oji. Albinas užsiminė, jog ūkininkauja senelio valdose. Mamos tėvas Antanas Bielskis buvo garbus žmogus — anuomet vadovavo Luokės seniūnijai. Apie jo gerą širdį sklido gandas, jog klumpėtosios Lietuvos laikais, ga-

vo vietas. Plėtėsi ūkis, gimė ir augo vaikai. Sūnus Marijus, baigęs Vilniaus Gedimino technikos universitetą, darbuojasi „Telšių keliuose“. Laisvalaikiu jis labai padeda tėvams. Dukros Loreta ir Viktorija — dar studentės. Pirmoji mokosi Vilniaus veterinarijos kolegijoje, o antroji — Kauno kolegijoje, kurią baigusi taps maisto saugos specialiste.

Šeima iš pradžių kūrėsi kolūkio pastatyname name, kurį įsigijo už pajus. Žinoma, šis statinys dabar

neatpažįstamas, nes rekonstruotas ir šeimininkų išpuoselėtas. rūpestingai prižiūrima aplinka, o pastatui jaukumo suteikia auksarankio meistro prakalbintos medinės kolonos. Gražiai sutvarkyta sodyba su jaukia pirtele, primenančia pavestą galingą žemaitišką kubilą, ne kartą įvertinta tarp gražiausiųjų, o šeimininkai pelnė seniūnijos vadovų pagarbą.

Ferimą ūkininkavimo pradžioje Albinas irgi pirkė iš kolūkio. Dabar ji rekonstruota. Žinoma, ūkininkaujant daug pagelbėjo dalyvavimas Pieno ir Nitratų paramos programose, Žemės ūkio valdų modernizavimo programoje.

„Darbų neskirstomės: ir melžiamė karvutes, ir jas šeriamo drauge“, — pasakojo Albinas. Ūkyje technikos užtenka. O puikių pašarų gyvulėliams prišienauja su sūnumi Marijumi. Dar ir grūdinių kultūrų augina.

Ūkis dalyvauja kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje. „Gera ta tvarka ir verta joje dalyvauti. Žinoma, daugiau reikia įdėti savų lėšų, labiau rūpintis bandos sveikatingumu, subalansuoti pašarus, bet daugiau ir gauni“, — pasakojo Albinas. Pasak ūkininkų, darbuotis sąžiningai jiems tarsi į kraują įaugę nuo mažens. Kitaip ir negali būti. Juk pienas — toks produktas, kuris turi būti tiekiamas supirkejamiems su didžiule atsakomybe.

Šiuo metu Albinui šalia pienininkystės rūpesčių tenka ir techninių pavasario darbams paremontuoti. Butikiai ir su kaimynais puikiai

Virginija ir Albinas Butikiai.

sutaria. „Visi mums geri, o ypač nuoširdžiai bendraujame su Aleksu Vargaliu. Per 25-erius metus žodžio nesame perkeitę“, — pasakojo Albinas.

Virginija ir Albinas — visuomeniški žmonės. Tai nesunku pastebėti tvarkingai ant sienos sukabintuose padėkos raštuose. Čia netrūksta nuoširdžių žodžių Kuršų darbuotojams, jiems dėkoja ir Baltininkų kaimo bendruomenė už paramą renginiuose.

Albinas — iš tų žmonių, kurie dėl savo gyvenimo ir ūkio darbų niekuomet nedejuoja. Ir dar sportuoti spėja. Kartais su „Žemaitijos pieno“ komanda, kur žaidžia ir šios įmonės teisininkas Gintaras Keliauskas, varžybose sudalyvauja. Anksčiau Albinas buvo į svarmenų kilnojimo sportą pasinėręs. Mat kartu kaip specialistai viename kolūkyje dirbo su dideliu šios sporto šakos entuziastu Kęstučiu Kasparavičiumi. Apie iškovotas Albino pergales liudija pagarbijoje vietoje sukabinti medaliai ir išrikuiotos taurės bei kitokie prizai. Ir drauge su žmona Virginija stengiasi šiek tiek nuo darbų pabėgti. Buvo išvykę į Izraelį, Romą, net Maroką pasiekę.

„Kelionės — gera galimybė palyginti, kaip svetur gyvena žmonės. Malonu pastebėti, kad ir iš mūsų sveitimsaliams, ypač dėl tvarkos, būtų ko pasimokyti“, —

pasakojo Albinas. Pasisukus kalbai apie ateities planus, Albino veidas tarsi nušvito. „Važiuojam į mano tėviškę, kai ką pamatysite“, — nuoširdžiai ir mįslingai šypsodamasis porino ūkininkas.

Ir tikrai. Nuvykus į Albino gimtinę, pasitiko naujutėlaitė sodyba su garažais, akmeniniu rūsiu. „Visa tai iškilo per vienerius metus, o dirbome tik dviese“, — rodos, neįtikėtinus dalykus pasakojo Albinas. Bet spindinčios sutuoktinių akys kalbėjo už šeimininkus.

„Matyt, čia ledynmetis dosniai pristumdė akmenų, kur kastuvu žemėn besi — ten akmuo“, — pasakojo Albinas, atverdamas akmeninio rūsio, sumūryto savo rankomis, duris. Kieme — jokio purvyno, nes jis išgrįstas trinkelėmis. Taip, kaip ir Kuršų gyvenvietėje. Tiesa, aną išpuoselėtą namą tėvai paliks sūnui Marijui, o patys neužilgo kraustysis į naujai rekonstruotą. Geriau būtų sakyti — naujai pastatytą, nes jame telikusios senojo gimtojo namo sienos.

„Tuštėja kaimai. Augome aštuoniuose, o netoliese net 10 pusbrolių gyveno“, — mostelėjęs ranka į miškėlio pusę, už tyvuliuojančio tvenkinio, pasakojo Albinas. Tačiau jį ir žmoną Virginiją Kuršų kraštas kelia tarsi ant sparnų. Kitąmet 30-ąją santuokos sukaktį švęsiantys Butikiai tikri entuziastai, palaimingai žvelgiantys į gyvenimą ir mokantys juo džiaugtis.

Albinas už sportinius pasiekimus yra pelnęs gausybę apdovanojimų.

vęs seniūnijai paskyrą — vienerių batų porą — ne sau pasiėmė ar saviškimas atidavė, o varganai moterėlei.

O kad dabar taip kilniai valdininkai elgtųsi, gal tada ir Lietuva po svetimus kraštus neišsivaikščiūtų. Bet dažnai „dėl trupinio aukso, gardaus valgio šaukšto“ prarandama sąžinė.

Senelis ir žemės nemažai turėjo, tai reikėjo nuo Sibiro tremties slapstyti, o pokariu jį gelbėjo didelė tolerancija, nes naktį belsdavosi į trobos langą vieni, o rytui prašvitus įžengdavo kiti.

Albinas su žmona Virginija pradėjo ūkininkauti turėdami keletą karvučių. „Dvejeta davė vieni tėvai, dar tiek pat — kiti“, — šypsodamasi pasakojo jaunystėje Kauno žemės ūkio technikumė žemėtvarkininkės profesiją įgijusi Virginija.

Gyvenimas viską surikiavo į sa-

Albinas ir Virginija naujai atgimusioje ir savo rankomis išgražintoje tėviškėje.

Buvę pedagogai pasirinko ūkininkavimą

Snieguolė ir Kostas Baranauskai — buvę mokytojai, abu fizikos specialistai, o šiuo metu sėkmingai ūkininkauja.

Į Telšių rajono Ryškėnų seniūnijos Brazdeikių kaimą, kur gyvena Snieguolės tėvai, Baranauskai atvyko 2013-ųjų rudenį.

Snieguolės mama Irena Preibienė, turinti buhalterės ekonomistės profesiją, pasakojo, kad šioje vietoje yra gyvenę jos vyro tėvai, auginę net septynetą vaikų. Irenai teko įvairiose darbovietėse buhalteriauti, bet visuomet, kur begyventų, karvutės neatsisakė.

O kurtis Brazdeikių kaime buvo labai nelengva. Ir tą 6 hektarų žė-

mės lopinėlių, paveldėtą iš senelių, kol įsiteisino, „kryžiaus kelius“ turėjo nueiti. Mat žemėtvarkininkai biurokratai sudarė įvairiausių kliuvinių, atrado būtų ir nebūtų priežasčių vilkinti.

Bet Irena ir Jonas Preibiai — tikri žemaičiai. Lengvai nepasidavė ir kantriai kūrėsi. Emė žemės ir pagal Valstiečio ūkio įstatymą. Pradėjo ūkininkauti nuo 1994-ųjų. Kadangi gamtinės sąlygos palankios, Preibiai įkūrė ekologinį ūkį. Vieni pirmųjų Telšių rajone dalyvauja ir kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje. „Tai leidžia mums pasiekti kuo geresnės pieno kokybės, be to, dirbti geriau skatina gaunami iš „Žemaitijos pieno“ bendrovės priedai“, — sa-

kė Snieguolė. Žinant, kad pajamos iš pienininkystės — vienos iš pagrindinių, sąžiningai ūkininkauti — didžiausia motyvacija.

Snieguolė šeimoje — vienturtė. Baranauskai irgi užaugino tik vieną sūnų Vytautą, kuris gyvena Klaipėdoje, o vasarą per šienapjūtę skuba tėvams į pagalbą.

Aplink sodybą gamta graži, bet žemė čia nelabai derlinga, pasak Snieguolės mamos Irenos, — bebrynai ir kemsynai, dar ir lapės įsisuka į vištų pulkelį.

„Čia jau savo gyvenime trečiają trobą statome“, — pasakojo Irena. Ji pasidžiaugė, kad į Brazdeikius sugrįžo dukra ir su vyru Kostu šauiniai ūkininkauja.

Snieguolė Baranauskienė su savo mama Irena Preibiene.

Įmonės durys atviros perspektyviausiems

Šių metų kovo 1-ąją Kauno technologijų universiteto suorganizuotame renginyje „Karjeros dienos 2016“ kartu su didžiausiomis ir pažangiausiomis Lietuvos įmonėmis dalyvavo ir „Žemaitijos pienas“.

Tai didžiausia Baltijos šalyse studentų ir įmonių atstovų karjeros kontaktų mugė. Joje žemaičių bendrovės Personalo skyriaus darbuotojai pristatė įmonę ir papasakojo studentams, kokių žinių ir gebėjimų iš jų tikimasi, norint prisijungti prie mūsų komandos. Tiek pirmo, tiek antro kurso studentai domėjosi, ką labiausiai profesinėje srityje vertėtų gilinti nuo pirmųjų mokslo metų, pageidavo kuo daugiau sužinoti apie mūsų specialistų darbo specifiką.

Mugėje pasakojome ne tik apie karjeros perspektyvas, bet ir didžiavomės mūsų kolektyvo darbuotojų sukurtais produktais, garsinančiais Žemaitiją ir Lietuvą pasaulyje, taip pat dovanojome studentams sąsiuvinius, rašiklius bei

vaišinėme sūriu DŽIUGAS. Didžiavomės, kad atstovaujame įmonei, kuri turi kuo pasigirti ir yra įdomi jauniems bei perspektyviems žmonėms.

„Žemaitijos pieno“ stendą gausiai lankė ne tik studentai, bet ir moksleiviai, taip pat darbo ieškantys asmenys. Daugiausiai sulaukta biochemijos, maisto technologijų, chemijos, finansų ir ekonomikos studijas pasirinkusių studentų. Nemažai jų domėjosi sezoninio darbo bei praktikos galimybėmis, aktyviai pildė anketas. Labiau apsisprendusieji paliko savo iš anksto parengtas CV. Studentai užpildė per 150 anketų, o pirmieji elektroniniai laišakai su CV mus pasiekė jau kitą dieną.

Iš kairės: personalo vadybininkė Jūratė Baltutienė, l.e.p. personalo ir teisės direktorė Edita Žulpaite, mokymų vadovė Egidija Kryževičienė, mokymų vadybininkė Kristina Sutkienė.

„Žemaitijos pieno“ produktai pristatyti Paryžiuje

Kovo 9 dieną Lietuvos ambasada Prancūzijoje kartu su „Žemaitijos pieno“ įmonės atstovėmis Neringa Greičiute ir Gintare Novikaite surengė kietojo sūrio DŽIUGAS ir kitų šios įmonės produktų: plėšomų sūrio dešrelių PIK-NIK, rūkyto sūrio užkandžio MILDĖ, glaistytų varškės sūrelių MAGIJA, kefyro gėrimų KEFIR COCTAIL pristatymą bei degustaciją.

Jau trečius metus iš eilės organizuojamame renginyje dalyvavo specializuotų sūrių parduotuvių savininkai, darbuotojai, pieno produktų distributoriai, „Carrefour“ parduotuvių atstovai ir sūrių žinovai, kuriems pristatytos

„Žemaitijos pieno“ įmonės gaminių produktų naujovės bei pasiūlyta išbandyti naujus skonius derinius.

Lietuviško sūrio DŽIUGAS galima įsigyti didžiausiame Prancūzijos prekybos tinkle „Carrefour“, jo in-

ternetinėje parduotuvėje OOSHOP, prestižinėje Payžiaus parduotuvėje „Bon Marche Epicerie Fin“ bei specializuotose sūrių parduotuvėse „Androuet“, „La Fromagerie de Paris“, „Fromagerie Beaufils“ ir daugelyje kitų.

Sėkmingi šeštieji plaukimo akcijos metai

Jau šešti metai „Žemaitijos pienas“, Telšių rajono savivaldybė ir „Ateities“ pagrindinė mokykla vykdo unikalią mūsų šalyje socialinę akciją – „Telšiuose antrą klasę baigi – plaukti moki!“.

2015-2016 mokslo metai – antrieji ant-
raštą pasirašytos trišalės bendradarbia-
vimo sutarties įgyvendinimo metai. Tel-
šių rajono savivaldybės Švietimo, kul-
tūros, sporto ir jaunimo reikalų skyriui
organizuojant mokinių pavėžėjimą, so-
cialinėje akcijoje sėkmingai dalyvauja visi
Telšių rajono antrų klasių mokiniai. Nuo
2015 metų spalio 5 dienos iki 2016 me-
tų sausio 19 dienos mokėsi plaukti 188
mokiniai iš 17 ugdymo įstaigų. Jie sėk-
mingai įgyvendino 24 valandų plauki-
mo programą ir sausį demonstravo ge-
bėjimus ne tik treneriams, mokytojams,
bet ir nemažam būriui tėvelių.

Parodomųjų plaukimų metu šventinę

nuotaiką kūrė atvykęs projekto linksma-
sis personažas Zirafa, kuris padėjo iš-
rinkti geriausius plaukikus, pakviestus į
finalinį plaukimą, vyksiantį gegužės mė-
nesio pabaigoje. Susirungti finaliniame
plaukime dėl geriausio metų plaukiko
titulo pakviesti 22 pirmojo pusmečio
plaukimo dalyviai.

Visi mažieji plaukikai apdovanoti „Že-
maitijos pieno“ pagamintais vardiniiais
diplomais su nuotraukomis, taip pat PIK-
NIK plėšomomis sūrio dešrelėmis.

Mokinius mokė plaukti ilgametę patir-
tį turintys plaukimo treneriai – Telšių
„Ateities“ pagrindinės mokyklos kūno
kultūros mokytojai Inga Zeniauskienė,
Lilija Puodžiukaitienė ir Vytautas Mickus.

Kava ir MAGIJA – puikus derinys

Šiais metais aštuntą kartą vykstančios Kavos kultūros dienos vasario 26-28 dieną pakvietė visus kavos gurmanus ir gero skonio mėgėjus atvykti į didžiausią išskirtinės kavos renginį Baltijos šalyse, kuris vyko prekybos ir laisvalaikio centre „Panorama“.

„Žemaitijos pieno“ atstovai Kavos dienos dalyvauja ne vienerius metus, nes kava ir glaistytas varškės sūrelis MAGIJA – puikus derinys. Vyko nuotaikingas MAGIJA desertų čempionatas. Jo dalyviai, ruošdami desertą prie kavos, vieną iš ingredientų turėjo rinktis MAGIJA sūrelį.

Džiugu, kad jau septintą kartą populiariausia preke Lietuvos didžiųjų prekybos tinklų pirkėjų įvertintas glaistytas varškės sūrelis MAGIJA Kavos kultūros dienos sulaukė ypatingai daug dėmesio ir lankytojų susižavėjimo.

Organizatoriai pasirūpino, kad renginio lankytojai galėtų nemokamai paragauti įvairiai paruoštų kavų iš viso pasaulio. Kavos kultūros dienos ekspertai dalinosi patarimais ir skonio atradimais. Visą savaitgalį buvo galima gėrėtis, kaip meistriškai pateikiama kava Baristų čempionate, talentais Piešimo pieno pu-
ta čempionate ir sužinoti, kokios savybės būtinai laimėti Kavos ragavimo čempionatą.

Laimėtojai važiuos atstovauti Lietuvai pasauliniuose čempionatuose, kurie vyks Šanchajuje ir Dubline. „Labai didelis laimėjimas, kad

per šiuos metus kavos kultūra Lietuvoje pasiekė pasaulinį lygį, galime didžiuotis kokybiška ir šviežia lietuviška kava, šiuolaikiškoms kavinėms, didele pasirinkimo įvairove pagal skonį ir pomėgius, – sakė Lietuvos ypatingos kavos asociacijos prezidentas Darius Vėželis. – Džiaugiuosi, kad mūsų pavyzdžio įkvėpti šiemet pirmąjį Kavos ruošimo čempionatą surengė kaimynai latviai ir baltarusiai.“

Jau tampa gražia tradicija, kad Kavos kultūros dienu balsu ir veidu tampa menininkė, laidų ir renginių vedėja Nomedė Marčėnaitė. Visi žinome, kaip svarbu tinkamas puodelis kavai, tad kartu su Nomedė šiemet buvo galima tokį sau nusipiešti.

Jie švenčia neeilinį gimtadienį!

Kovo mėnesį neeilinių gimtadienių sukaktis ir jubiliejus šventė devyni ūkininkai, pieną tiekiantys „Žemaitijos pienui“.

50 metų jubiliejai sukako **Snieguolei Baranauskienei** iš Telšių rajono Ryškėnų seniūnijos Brazdeikių kaimo; **Vaclovui Dromantui** iš Šilutės rajono Saugų seniūnijos Miestalių kaimo; **Albinui Butikiui** iš Telšių rajono Luokės seniūnijos Kuršų kaimo; **Juozui Brazdeikiui**, gyvenančiam Skuodo rajone, Barstyčiuose; **Raimundui Jančiauskui**, gyvenančiam Telšių rajono Žarėnų seniūnijos Vismaldų kaime ir **Arūnui Andrijauskui** iš Telšių rajono Žarėnų seniūnijos Kereliškės kaimo.

60 metų gimtadienį pasitiko Plungės rajono Nausodžio seniūnijos Varkalių kaimo ūkininkė **Adolfina Lukauskienė** ir Pagėgių savivaldybės Stoniškių seniūnijos Rukų kaimo ūkininkas **Vytautas Stanišauskas**.

70 metų sukaktį atšventė **Danutė Sragauskienė**, gyvenanti Plungės rajone, Babrungo seniūnijoje, Jovaišišės kaime.

Jų pasveikinti atvyko Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Rigilda Baniene, „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkai Jurgita Zaboraitė, Petras Kulvietis, Jolanta Lekienė, Valdas Adomuskas, Karolina Gečaitė.

Veiklūs žarėniškiai visur suspėja

Auksė ir Arūnas Andrijauskai — iš Telšių krašto. Be to, ir tėviškės jų netoliese: žmonos — Luokėje, o vyro — Baltinukuose.

Auksė pagal profesiją — pedagogė, o Arūnas — agronomas. Sutuoktiniai savarankiškai pradėjo ūkininkauti nuo 1990-ųjų, mat buvusiam Žarėnų tarybiniame ūkyje pavyko nusipirkti Kereliškės fermas. Daug rūpesčių kėlė ne tik ūkinių pastatų rekonstrukcija, bet ir įkurtuvės buvusiuose Derkintų bendrabučiuose. Buvo ką veikti statybininkams, be to, nustebino užteršta įvairiausiomis šiukšlėmis aplinka. Kol viską iškuopė, sutuoktiniai nemažai vargo.

Patys dirbo neskaičiuodami va-

landų, „lindo bankams į kišenę“, imdami paskolas, finansinės paramos suteikė ir „Žemaitijos pieno“ bendrovė. Daug lėšų išleista plečiant bandą, bet palengva pradėjo indėliai atsipirkti.

Dabar galima pasidžiaugti puikiu ekologiniu pienininkystės ūkiu, kuriame įdiegta kasdienio pieno mėginių atrinkimo tvarka.

„Savo ūkyje sukūrėme šešetą darbo vietų. Esame patenkinti, kad žmonės sugeba savarankiškai gerai tvarkytis“, — pasakojo Auksė ir Arūnas. Arūnas pastebė-

jo, kad jų ūkyje visuomet dirbama sąžiningai ir atsakingai, kad iš tiekiamo pieno „Žemaitijos pieno“ bendrovė galėtų pagaminti kuo geresnių produktų.

Darbai ir gyvenimas grūdino šeimą. Gausėjo rūpesčių ūkyje, gausėjo ir šeima. Šiandien Andrijauskai džiaugiasi puikiomis atžalomis. Dvi dukros jau suaugusios ir pasirinko medikų profesijas: Kornelija — reabilitologė, o Odilija — odontologė.

(Nukelta į 6 psl.)

Auksė ir Arūnas Andrijauskai.

Drauge — nuo pirmos klasės

Raimundas Jančiauskis.

Ritos ir Raimundo Jančiauskių gyvenime — daug gražių likimo padovanotų akimirklų. Sutuoktiniai kartu žengė į Žarėnų mokyklos pirmą klasę, kartu kovo mėnesį — Raimundas viduryje, o Rita — pabaigoje — atšventė auksinius gimtadienio jubiliejus.

Iš pradžių jauna šeima kūrėsi uošvijoje. Raimundas dirbo melioracijoje. Kiek vėliau jo akys nukrypo į tėviškę — Telšių rajono Vismaldų kaimą, kur gyveno ir ūkininkavo tėvai.

„Pirmiausiai iškasiau tvenkinį, vėliau pastačiau pavėsinę, o galiausiai ir gyvenamasis namas iškilo“, — šypsodamasis pasakojo Raimundas.

Nuo mažų dienų Raimundas buvo darbštus, padėdavo tėveliui,

dirbusiam gyvulininkystės fermose. Šalimais gyvenantys tėvai ilgiamžiai, abu gerokai perkopę 80-mečius ir artėjantys link 90-ųjų. Raimundas augo gausioje šeimoje: su trimis broliais ir seserimi, bet žemės ūkis jį patraukė vienintelį.

Rita ir Raimundas turi trejetą atžalų. Dukra Giedrė dirbuoja Telšių apskrities policijos komisariatare. Ji yra ir jaunoji ūkininkė. Jos sesuo Simona įsikūrė Klaipėdoje, kur dirba gamtosaugininke.

(Nukelta į 6 psl.)

Drąsiai ir sumaniai taiko naujoves

Jovaišišės kaimas glaudžiasi visai šalia Plungės. Būtent šiame mieste, iki įkuriant pienininkystės ūkį, ir gyveno Sragauskų šeimyna.

Danutė ir Antanas Sragauskai mėgsta pakeliauti.

Danutė kurį laiką dirbo kolūkyje, taip pat su vyru Antanu statė gyvenamąjį namą. Sragauskai Plungės rajone buvo vieni iš pirmųjų, įkūrę pienininkystės ūkį, kuris šiaandien skaičiuoja jau 30 metų.

Ūkininkai visą laiką pieną tiekia tik „Žemaitijos pieno“ bendrovei. Puoselėjant ir plečiant pienininkystės ūkį, Sragauskams ne kartą teko priimti sprendimus, dėl kurių anuomet ne vienas ūkininkas būtų sudvejojęs — pirmieji fermoje išbandė palaidą gyvulių laikymą, o kad nepatirtų traumų, nuragino savo karvutes, kas kitiems tuomet atrodė ganėtinai neįprastas dalykas. O ir šalto karvių laikymo tvartą įrengė ko ne pirmieji rajone. Prieš imdamiesi naujų sumanymų įgyvendinimo, ūkininkai lankėsi Prancūzijos, Danijos, Olandijos ūkiuose, kur pasisėmė patirties, susipažino su tenykščių pienininkystės ūkių naujovėmis, o daugumą jų pritaikė savo ūkyje.

Ūkininkai sėkmingai įgyvendino

ES remiamas Pieno ir Nitratų direktyvų programas. Visą techniką įsigijo savo pastangomis.

Gražioje šeimoje užaugo dvejetas atžalų. Sūnus Gintas ūkininkauja su tėveliais. Vaikinas itin sumaniai prižiūri techniką. Dukra Jurgita taip pat dažnai apsilanko. Jos šeimoje auga mažoji — vos trijų mėnesių — Paula ir dvejų metų Davidas. Tai labai aktyvus vaikas — tarp jo žaislų būtų galima surasti, ko gero, visus įmanomus traktorių modelius, o ir į senelio traktorių noriai įsiropštų bei miegai pasivažinėti. „Turbūt auga būsimasis mechanikas“, — šypsodamasi pasakojo Davido mama Jurgita.

Ūkininkai mėgsta pakeliauti, yra aplankę ne vieną šalį, bet pastaruju metu geriausią poilsį atranda Lietuvos pajūryje. Jie džiaugiasi ne tik išpuoselėtu, daug iššūkių patyrusiu ūkiu, bet ir artimaisiais — juk vaikai pagrindiniai pagalbininkai.

Sąžiningas ūkininkavimas — svarbiausia

Vida ir Vaclovas Dromantai — iš tų ūkininkų, kurie nuo pat pieno ūkio sukūrimo pradžios dirba puikiai suvokdami, jog tik sąžininga partnerystė su pieno perdirbimo įmone „Žemaitijos pienu“ gali pasitarnauti abiem pusėms. Šiai bendrovei ūkis pieną tiekia apie 10 metų.

Neveltui tradicinėse šventėse Klaipėdoje, kur sukviečiami geriausi ir „Žemaitijos pieno“ bendrovei lojaliausi ūkininkai, Dromantai pelno puikių įvertinimų. Net du kartus ūkis buvo nominuotas tarp geriausiųjų pagal visus vertinimo kriterijus, o vieną kartą — už aukštą pieno kokybę.

Dromantai užaugino dvejetą atžalų. Dukra Reda įsikūrė Jungtinėje Karalystėje. Ten močiutė buvo nuvykusi aplankyti anūkių Beno ir Matėjos. Ypač pastaroji ilgisi Lietuvos ir užsienio mažosioms draugėms pasakoja: „Kad jūs žinotumėt, kiek Lietuvoje yra vietos žaisti — net visa ferma, tai ne uždaras kiemas“.

(Nukelta į 6 psl.)

Vida ir Vaclovas Dromantai.

Į gyvenimą žvelgia plačiu žvilgsniu

Vytautas Stanišauskas ne tik ūkininkauja, bet ir Stoniškių pagrindinėje mokykloje moko vaikus.

„Tiek tų pamokų ir belikę, tik dvejetą dienų per savaitę dėstau savo dalyką“, — sako Vytautas.

Jis mokykloje — vienas pedagogas tarp moterų, todėl Kovo 8-ąją gėles dalino net išsijusęs.

Vytautas yra baigęs tuometį Kazio Preikšo (dabar Šiaulių universitetas) pedagoginį institutą, kur įgijo piešimo, braižybos ir darbų

mokytojo specialybę. Vyr. mokytojas yra dirbęs ir Pagėgių švietimo skyriuje.

Nuo mažumės Vytautas neskirsė darbo į juodą ar baltą. Jo tėveliai dirbo anuomečiame Stoniškių tarybiniame ūkyje gyvulininkystės fermoje, tai jiems pagelbėdavo ir vaikai. Šeimoje augo du broliai ir dvi sesės.

Žemdirbiška prigimtis ūkininkauti patraukė ne vien Vytautą. Ūkininkauja ir jo brolis Kęstutis bei sesuo Zita. Pastaroji, kaip ir Vy-

tautas, pieną tiekia „Žemaitijos pieno“ bendrovei.

Vytauto žmona Jūratė kolūkių gyvavimo laikais dirbo Stoniškiuose vyr. buhalterė. Šiuo metu jai didžiausias rūpestis — prižiūrėti nemažą piendavių bandą, kad būtų melžiamas geros kokybės pienas.

Stanišauskai džiaugiasi dviem išaugintais sūnais Gvidu ir Ignu, be kurių paramos būtų labai sunku išsiversti.

(Nukelta į 6 psl.)

Vytautas Stanišauskas išsaugojo pirmąjį savo tapybos darbą.

Džiugina darbštūs vaikai

Adolfinos ir Vytauto Lukauskų kruopščiai puoselėjamas pienininkystės ūkis įkurtas sutuoktinio tėviškėje, Kleipščių kaime, Plungės rajone.

Vytautą su būsimąja žmona supažindino jo sesuo Aldona, mat ji anuomet su Adolfina studijavo buhalterinę apskaitą Klaipėdoje. Sukūrę šeimą, Lukauskai kurį laiką gyveno Prūsalių kaime, Šiauliuose, vėliau — Varkalių kaime.

(Nukelta į 6 psl.)

Adolfina ir Vytautas Lukauskai.

Likimus sujungė mokyklinis laiškas

Iki pradėdamas ūkininkauti, Juozas kurį laiką dirbo Barstyčių ir Puokės kolūkiuose traktorininku. Įgyta patirtis praverčia ir šiandien — nuosavo ūkio techniką kuo puikiau prižiūri ir remontuoja pats ūkininkas.

Su Birute Juozas pažįstamas, galima sakyti, nuo šeštos klasės. Anuomet buvo gan paplitęs susirašinėjimas tarp įvairiausių Lietuvos kampeliuose esančių mokyklų mokinių. Taip iš Žemaičių Kalvarijos Birutės rašytas laiškas pasiekė tuomet šeštoje klasėje besimokantį Juozą. Užsimezgė graži draugystė, kuri, bėgant metams, nenutrūko, o likimui lėmus — susikūrė graži ir tvirta šeima. Joje užaugo du vaikai. Dukra Donata šiuo metu dirba svečioje šalyje. Sūnus Marius, atlikęs tarnybą Lietuvos kariuomenėje, gyvena su tėveliais ir kartu dirba šeimos ūkyje. Vyrai pluša prie įvairiausių ūkio darbų, o Birutė — nepakeičiama melžiant piendaves.

(Nukelta į 6 psl.)

Juozas ir Birutė Brazdeikiai beveik prieš 20 metų iš Barsstyčių gyvenvietės atsikėlė į Laumių kaimą (Skudo r.). Šeima savo sumanumo ir užsispyrimo dėka visai greta sutuoktinio tėviškės įkūrė pienininkystės ūkį.

Birutė ir Juozas Brazdeikiai.

Velykinė dovana įmonei — vartotojų pripažinimas

LPJA konkursas „Populiariausia prekė“ rengiamas jau septintus metus iš eilės. Šiomet nugalėtojai paskelbti 48-iose kategorijose. Jame dalyvavo 34 tiekėjai ir gamintojai. Nugalėtojai išrinkti pagal vartotojų pasirinkimą — didžiausius pardavimus 2015 metais.

Džiugu, kad net keturis „Žemaitijos pieno“ bendrovėje gaminamus produktus pirkėjai pripažino populiariausiais Lietuvoje. Tai tarkuotas kietasis sūris DŽIUGAS, vanilinis varškės sūrelis MAGIJA, ŽEMAITIJOS pusriebė varškė, PIK-NIK plėšomos sūrio dešrelės. Taip pat renginyje apdovanoti tie-

kėjai už išskirtinius nuopelnus 2015-aisiais. Tarp jų — „Metų partneriu“ nominuotas „Žemaitijos pienas“.

Kietajam sūriui DŽIUGAS jau penktus metus iš eilės prekybos centrų lentynose neprilygsta kiti kietieji sūriai. Populiariausiu pripažintas šįkart tarkuotas, 100 g pakuotėje. Prieš tai ketverius metus pirkėjai

rinkosi sūrį DŽIUGAS Mild. Pirkėjus traukia sūrio DŽIUGAS puikus skonis ir kokybė, derinama su originaliu ir praktišku pateikimu. Sūrininkai pastebėjo, kad sūrio DŽIUGAS paklausa Lietuvoje kasmet didėja, o pirkėjai tampa vis ištikimesni savo krašto produkcijai.

Vanilinis varškės sūrelis MAGIJA savo kolekciją papuošė septintuoju konkurso „Populiariausia prekė“ aukso medaliu. Visi varškės sūreliai MAGIJA purūs ir tirpsta burnoje, nes gaminami pagal patentuotą purios varškės technologiją. MAGIJA pelnytai vertinama dėl puikios sudėties — varškė sūreliuose sudaro net 84,5 procento, o pienas tampa puria varške be jokių maisto priedų — tirštiklių, stabilizatorių, konservantų.

PIK-NIK plėšomos sūrio dešrelės populiariausios prekės titulu pelno antrą kartą. Šį sveiką ir gardų užkandį pamėgo ir maži, ir suaugusieji, ir nepriklausomai nuo amžiaus, jaučia malonumą žaismin-

gai jį plėšdami ir valgydami. PIK-NIK sūrio dešrelės gaminamos iš aukščiausios kokybės pieno, be konservantų ir sintetinių dažiklių, turtingos vitaminalis, mineraliniais medžiagomis, baltymais. Viena sūrio dešrelė prilygsta vienai stiklinei pieno, joje yra 20 proc. kalcio paros normos.

ŽEMAITIJOS pusriebę varškę populiariausia preke vartotojai pripažino jau trečią kartą. Ši varškė gaminama tik iš aukščiausios kokybės pieno, kuriam keliami labai griežti reikalavimai. Varškė minkšta, grūdėta, puikaus naminės varškės skonio. Varškė gaminama nuo pat įmonės įkūrimo 1924 metais ir iki šių dienų išsaugojo geriausias gamintojo tradicijas.

Dėkodami vartotojams, kad renkas mūsų gaminamus produktus, sveikiname juos su šv. Velykomis. Šie laimėjimai — geriausia paskata dirbti ir džiuginti savo klientus kokybe bei naujovėmis ateityje.

Iš kairės: Aušra Išarienė, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos Maisto skyriaus vedėja-valstybinė maisto produktų inspektorė; „Žemaitijos pieno“ darbuotojos Diana Samuilytė; Loreta Lukšienė, Irma Gečaitė, Alma Baublienė; dr. Feliksas Petrauskas, Vartotojų teisių apsaugos tarnybos direktorius; Laurynas Vilimas, Lietuvos prekybos įmonių asociacijos vykdydantis direktorius; Raminta Stanaitytė-Cesnulienė, renginio vedėja.

30-ojo gimtadienio proga:

Vaidą Poškienę (kovo 27 d.) — produktų vystymo technologę;
Donatą Balčių (kovo 1 d.) — katilinės operatorių;
Vaidą Rautkienę (kovo 4 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

35-ojo gimtadienio proga:

Rimantą Dičių (kovo 16 d.) — vairuotoją ekspeditorių;
Rimą Navakauskienę (kovo 21 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
Stasę Galinienę (kovo 1 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
Asiją Krinickienę (kovo 19 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

40-ojo gimtadienio proga:

Aušrą Beniušienę (kovo 25 d.) — operatorę;
Gintarą Šiaulį (kovo 31 d.) — aparatininką;
Marytę Milašienę (kovo 6 d.) — pardavimų analitikę;
Vidmantą Darbutą (kovo 7 d.) — vairuotoją ekspeditorių;
Eugenijų Prodan (kovo 14 d.) — vairuotoją vadybininką;
Aušrą Bartkuvienę (kovo 1 d.) — gamybos darbininkę.

45-ojo gimtadienio proga

Aksaną Balčiuvienę (kovo 10 d.) — buhalterę;
Jūratę Liaudanskytę (kovo 1 d.) — operatorę;
Daivą Vilienę (kovo 15 d.) — pieno surinkėją.

50-ojo gimtadienio proga:

Inesą Veikalienę (kovo 3 d.) — pieno surinkėją;
Adelę Antanavičienę (kovo 20 d.) — pieno surinkėją;
Dalią Bagočienę (kovo 2 d.) — patalpų ir aplinkos prižiūrėtoją pagalbinę darbininkę;
Jelizavetą Lev (kovo 10 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
Eleną Pranyavichienę (kovo 13 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
Liną Kazlauskienę (kovo 3 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

55-ojo gimtadienio proga:

Edvardą Viliušį (kovo 23 d.) — apsaugos darbuotoją;
Rimantą Liebų (kovo 6 d.) — vairuotoją ekspeditorių;
Danutę Jokubauskienę (kovo 7 d.) — žaliavos pirkimo vadybininkę;
Vytautą Bočkų (kovo 30 d.) — šaltkalvį (ABF „Šilutės Rambynas“);
Vaclovą Tamašauską (kovo 21 d.) — vairuotoją tiekėją (ABF „Šilutės Rambynas“).

60-ojo gimtadienio proga:

Albiną Gricienę (kovo 19 d.) — pieno surinkėją;
Albertą Simaitį (kovo 5 d.) — šaltkalvį remontininką (ABF „Šilutės Rambynas“).

65-ojo gimtadienio proga:

Birutę Stasionienę (kovo 9 d.) — operatorę (ABF „Šilutės Rambynas“);
Onutę Jančiukaitę (kovo 9 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

35 metų darbo sukakties proga:

Liubov Medveckaja (dirba nuo 1981-03-16) — apskaitininkę.

20 metų darbo sukakties proga:

Andrių Vaičekauskį (dirba nuo 1996-03-16) — pieno surinkėją;
Augustą Rimkų (dirba nuo 1996-03-16) — pieno privežėją;
Liudmilą Rimkienę (dirba nuo 1996-03-16) — pieno surinkėją.

15 metų darbo sukakties proga:

Rimantą Liebų (dirba nuo 2001-03-06) — vairuotoją ekspeditorių;
Vidą Žymančiutę (dirba nuo 2001-03-22) — parduotuvės vedėją (UAB „Čia Market“);
Viliją Petrošienę (dirba nuo 2001-03-12) — kokybės vadovę.

10 metų darbo sukakties proga:

Nijolę Trumpickienę (dirba nuo 2006-03-23) — gamybos darbininkę;
Nijolę Andrušienę (dirba nuo 2006-03-21) — virtuvės darbuotoją;
Dalią Bieliajienę (dirba nuo 2006-03-21) — gamybos darbininkę;
Rimutę Rutienę (dirba nuo 2006-03-15) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

Sausainiai su DŽIUGAS[®] sūriu ir šokolado gabaliukais

Jums reikės:
125 ml alyvos (1 v. l. š. medaus);
1 haušnio - 1 haušnio brėnio;
150 g miltų, žiupsnelis druskos;
1 arb. š. kepimo miltelių;
1 kg sūrio, kukurūzų krakmolo;
100 g tarkuoto šokolado DŽIUGAS[®];
60 g puošimo šokolado.

Įdėjinkite viską į 180 laipsnių, D. beuge iškaitę 10-15 min. su medumi, kiaušiniu, tryniu. Superkite miltus druska, laisvina miltelius, sumaišykite mašytine ad. gausite tešlą. Superkite sūrį. Šokoladą sutarkokite mažais gabaliukais ir išminkite tešlą su tešla. Mlyneškaitę bešlę, surinkęte 1-4cm diametru kamuoliukus, dėkite į šaldyt. talinam. 3-4 cm tarpus. Šaldyt. tal. šaldytuve 30 minucijų. Po to beghine atkaitęje 22-24 minutes. Atsušinkite ant proteliu.

ANNO 1970
PREMIUM
DIONE
DAIRY ICE CREAM

Graikų mitologijoje **DIONE** – deivė, kurios užburiančiam grožiui, kerinčiam žavesiui negalėjo atsisipirti net Dievai. Būtent ji įkvėpė mus, ieškant tobulų skonių kompozicijų, sukurti itin aukštos kokybės ledus, kurie žadintų malonius ir nepamirštamus prisiminimus. **DIONE** – tai skonis, kurį turi pajauti.

Pagaminta Lietuvoje, kur:

- GAVYS ORAS** (Image of a green field)
- ŠVIEŽIOS UOGOS** (Image of raspberries)
- NATURALI GAMTA** (Image of a lake and forest)
- SKAIDRUS VANDUO** (Image of a wooden pier over water)

DIONE ledai gaminami tik „laimingų karvių“ nevaržomai besiganančių ganyklose ir rupsnojančių šviežių žolė, natūralaus pieno ir šviežios grietinės.

Belgiško šokolado tiekėjas turi nuosavas kakavos medžių plantacijas ir atrunka tik aukščiausios kokybės kakavos pupeles belgiskam šokoladui gaminti.

DIONE ledai gaminami tik iš aukščiausios kokybės ir kruopščiai atrinktų ingredientų, gautų tiesiogiai iš patikimų, sertifikuotų šaltinių.

Nėra konservantų
Nėra antioksidantų
Nėra augalinių riebalų
Nėra saldiklių
Nėra regeneruoto pieno

Pagaminta Lietuvoje, pripažinta pasaulyje!